

עין משפט
גר מצודה

י"ד א ב מ"י מ"ה
י"ט הלכה טו מתג
ל"ח עה טושיע א"ית סימן
תק"א סעף ב:
מ"ז ג ד מ"י מ"ה
שבת הלכה ג מתג ל"ח
סה טושיע א"ית סימן שס
סעף א:

הגהות הב"ח

(א) יושבי ד"ר והלי סגל וכו'
שהחזמו בשבת אסור
ברחיצה הא שהחזמו:

מוסף רש"י

לא יחם אדם חמין
לרגליו. לרחוק רגליו, אוכל
נפש התיר הכתוב ולא להכשיר
אור כשכיל החילה וביצח כא 4

תום' ישנים

(א) הא דלג חיימי בעבר
והיה תוספת דאקור דשאני
הטמנה ריש להחמיר:
(ב) ואם תאמר ולימא
דחמי קודם גזירה דיל
למסתמא אחר גזירה דגזירה
קדמי' הוה:

(ג) ויבשרו מפרס דהמן
 שסחטו חפשי רבי
 שסחטוקו מעל הויז חפשי
 שסחטו בשבת נתי נתי
 שסחטו חפשי על כורן קל
 שסחטתם ויחלוקו על שבת
 דיימו דלעט שטרא יבשרו
 פליג רימ דער וירוש
 ואל שחן קל ונעטנו
 חלל גוהיל חפשי אפלי
 רימ חיה דשרי חסדק
 ואל לחוק ואל חנה חלל
 ורי דלחסי חפשי
 שסחטתם ויחלוקו על שבת
 יבשרו חפשי חפשי
 חפשי דלעט שטרא חסדק
 ורי חסדק נתי חסדק
 שטנו שטנו שטנו
 לחוק חסדק ון כדק
 חפשי חפשי חפשי

רַב נָסִים גֵּאֹן

[illegible]

כירה פרק שלישי שבת

ממעשה שעשו אנשי טבריא ואסרו להם כפלה הטמנה טבע"ב בדבר המטובה הבל. וא"ת מה לר"ך למת"ך ממעשה דאנשי טבריא הלא ממתי' דאין טומנין נדבר המטובה הבל נפרק בבמה טומנין (לקמן ד' מו: ושם) ומבט"י איירי דמשמטתיה אפי' נדבר שאינו מוסקף הבל אסור כדאמרינן (שם) (הגוי ד' ד' ע) וטומנין דמחמיתין

ממעשה שעשו אנשי טבריא ואסרי להו
 רבנן בטלה * הטמנה בדבר המוסף הבל
 ואפילו מבעוד יום אמר עולא הלכה כאנשי
 טבריא א"ל רב נחמן כבר תבריתו אנשי
 טבריא לסלונתיה: מעשה שעשו אנשי
 טבריא: מאי רחצו? אילמא רחיצת כל
 גופו אלא חמין שהוחמו בשבת הוא דאסורין
 הא חמין שהוחמו מע"ש מותרין והתנאי * חמין
 שהוחמו מע"ש למחר רוחץ בהן פניו ידיו
 ורגליו אבל לא כל גופו אלא פניו ידיו ורגליו
 אימא סיפא * בי"ט כחמין שהוחמו בי"ט
 ויאסורין ברחיצה ומותרין בשתיה לימא תנן
 סחם כבית שמאי רתנן * בית שמאי אומרים
 לא יתאם אדם חמין לרגליו אא"כ ראוין
 לשתייה וב"ה * מתירין א"ר אילא בר חנניא

להשתתף בהן כל גופו עסקין והאי תנא הוא גופו בין בחמין ובין בצונן דברי ר"מ ר"ש מת בצונן מותר אמר רב חסדא מחלוקת כבלי אסרי מעשה דאנשי טבריא בקרקע הוה ואסרי להו ר' יוחנן מחלוקת בקרקע אבל כבלי דברי הכל אסור ויוחנן הלכה כרבי יהודה א"ל רב יוסף "בפירוש מאי כללא דאמר רב תנחום א"ר יוחנן א"ר יגאי מוצא שנים חלוקין ואחד מכריע הלכה כדברי שאף על פי שרבי אליעזר מחמיר דרבי יו אין הלכה כדברי המכריע חדא ודבי

מסורת הש"ס

(א) ולקמן ת"ל ב"ש כ"א;
(ב) לקמן קמ' ע"ש חושפתי
פ"ד, (ד) וברכות ט, ושי"ג,
(ה) (ג'ל יר"ו) ו' (ג'ל טו),
ו' ו'כ"ב חושפתי פירושן;
(ז) ד"ה ילחם וכו' חתומות נ"ל, ד"ה
מני דף ט"ז, ע"ש ח"י ו'כ"ב
ס, ד"ה הא וע"י חו"ס' לקמן
מ: ד"ה בכתה ונח"ס' ברכות
מז, ד"ה הסבו וחושפתי ב"ה
ז' ד"ה הא ממני וע"ש רש"י
ב"ה מ: ד"ה אל של ב"ה
(ת) ואחר ר' יוחנן הלכה כר"י,

גליון הש"ס

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

בעולם הטמטה. נאסרה הטמטה בדבר המוסף הכל דהא מבעי
נחת שם הקילון ומפני שהלוינין מתחממין בכך ואש"ג דמיליא אסור:
לפלוניויהו. לפלונין שלהן שחזרו בהן: **ראויין לשפיה.** דמחיס להו
לשפיה ואי בעי רוחא בהו פניו: **להשטף.** שטוף על גופו ומשחטף:

ובאי תנא. ר' שמעון היא דמחיר להסתמך כל גופו בשבת כחמין שהוחמו מע"ש והיינו דקאמר כחמין שהוחמו בשבת אכור (א) אלא שהוחמו מאתמול שרי ואי ב"ט כחמין שהוחמו ב"ט ואכור ברחיצה דאפי' בית הלל לא שרי להם ב"ט אלא לפניו ידיו ורגליו אכל לסיטוף כל גופו לא: ואפי' יסתמך. בשבת: בין כחמין. ואפי' הוחמו בחול: בכלי. הדרואה אומר היום הוחמו ומובחמא מילתא ומולדת האור נינהו ואמי להם בשבת כעון עוון כחמין: אכל בקרקע. כעון אכמכשתא כעון מרחצאות וכן חמי האור: מוסר. דנעלי להו מתורת חמין: וכל מעשה דאנשי טכריא דר'. אלמא במילתיהו קיימי: דער

עסקינן והאי תנא הוא דתניא ^אלא ישתמץ אדם כל
ונגן דברי ר"מ ר"ש מתיר ר' יהודה אומר בחמין אסור
סדא מחלוקת בכלי אבל בקרקע דברי הכל מותר והא
קרקע הוה ואסרי להו רבנן אלא אי איתמר ^בהכי איתמר
בכלי דברי הכל אסור אמר רבה בר בר חנה אמר רבי
א"ל רב יוסף ^גבפירוש שמיע לך או מכללא שמיע לך
היום א"ר יוחנן א"ר ינאי אמר ^ד(רב) כל מקום שאתה
ד מכריע הלכה כדברי המכריע חוץ ^המקולי מטלטלות
ליעור מחמיר ורבי יהושע מיקל ור' עקיבא מבריע
ומכריע חדא דרבי עקיבא תלמיד הוא ועוד הא
הדר

15 מסור

[illegible]

אוסר אפי' זיין וינסתמח ביהן חמין אסור ר' יהודה ועוד דמסתמח
אומר ר"י דיש להוכיח דחמין שהותמו מע"ש פליגי דלמר בפרק
דיעבד אין לנחמיה לא מכלל דלהחמץ אפי' לנחמיה מו' ר"ש היא
יהודה אמר' לרין לאוקמה כר"ש לוקמה כר' יהודה וצוהותמו מע"ש
ע' הוה ואבר' הוה. הקשה ה"ר אלעזר ממין' מאי פריך התם
שרי (והב' צוהותמו מע"ש פליגי כדפרישית ומפרש ה"ר יוסף
עור ע"ש) אטו שבת וזהו פריך והא מעשה דלנשי צבירא בקרקע
מותר אפי' צוהותמו בשבת דהא לר"מ אי הוה אוסר לכו צוהותמו
אפי' בקרקע כדמסקי בקרקע פליגי וצפרק שמונה שיעים (וקמן
ובא) עסיק וצמי צבירא אבל לא כים הגדול ורמיניהו רוחאין במי
דמי דלסר ה"טו דומיא דרבי דמיי לרוחן בחמין והתם צבירא התיירו
לרבי לא דמי ללסר רוח בחמין:

ה'הלכה כקטם' משנה הבא משום דר' יהודה מכריע הוא אין הלכה
 יוצאה מר' הלכה כר' מאיר דקטם א' חזא כותיהם אע"ג דסבך דקטם
 יהיה הוא כר' מכריע וי"ל דקטם דהכא גריד מההוא סתם דהכא קטם
 כהם כקטם מתני' אע"ג דמחלוקת בדרייחא: (נעיל) חפין שוהבין
 ואלו דלקטם כלי משום דהדראה אומר היום הוצמנו ומתמיזין בקרקע
 ל איכא לפלוגי אבל בדרייחא דחמירא לא מסתברא לפלוגי בדבי:
 דילמא

[illegible]

בֵּין בחבטין בין בציון. נראה לר"י דהיינו אפי' חמין שהוחמו מע"ש (ד"ה) לא מיירי בדעבדי חסורא והאי תנא הוא דקאמר היינו ר"ש ועי' פ'תענית (תקמ"ד קט. וס) מה חמין טבירא חמין אף מי מערה חמין ברוחא דמזליא לא ישתתף בו' ואי בשהוחמו בשבת פליגי אבל מערב שבת שרי ר' יוחנן דומיא דחמין טבירא חמין: **והא** מעשה ראשני שביא שרי ר' יוחנן בשבת דקתני טבירא חמין שוחמו בשבת משמע בדבוחמו מע"ש ד"ה דס"ל לה"ש מ'דמחמיר ר"מ כ"כ דלוסר אפי' זוגן מחמיר נמי לאס' הוא ואסרי להו בוחמו בשבת ורז חסדא קאמר אבל בקרקע ד"ה בשבת בוחמו מע"ש נמי הוא אוסר וקשה דר"מ אוסר להשתתף בלא ידן קט. וס) משמע דשרי דקאמר ההו' רוחין נמי גירר ובמי מחמין טבירא וצ"ס הגדול כ' ומוקיס בתרימא כ' מאז יר"ל דנקברקע ב' חמין שזרעא כתיבא צנהר ואפי' חמין טבירא

אמר רבה בר בר חנה (יהודה בר) יהודה: אע"פ דר' יוחנן אית ליה כסחם וקשה דנפקת קמא דפסחוס ודף י"ד וק. חא. (וסא פריך דמגילתא מנכרע הוא דפריך בחר הכי וימא מר הלכא כרבן מגילתא דבנמתי' ומחלקת דברייחא והלכא כמכרע ומיחא אז לאו הכרעה הוא הכי מפעודי יום מותיים והתניא חזין שוהמנין וי"ל דלוקא בסיחור דק' כשחמשה דפסחלין כסמור חזין כלי לקרקע וי"ל דלוקא בסיחור דק'...

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones